

Geçti Ömrümüz

– Alaca · 11 Ağustos 2024

Ararken izini, gölgeni dahi,
Bulmadan güzelim, geçti ömrümüz.
Gözyaşım sel oldu, durmadı sahi,
Silmeden hazalım, geçti ömrümüz.

Çabuk tutmadın ki, heyhat elini,
Mesken tuttun zalim, gurbet elini,
Kim sorar garibin, berbat halini?
Bilmedin hazalım, geçti ömrümüz.

İçli içli çaldı, kırık sazımız,
Dinmedi sancımız, yürek sızımız,
Kara talihimiz, asık yüzümüz;
Gülmeden hazalım, geçti ömrümüz.

Yıllarca koşturduk, hep diyar diyar,
Bizi gören der ki, halis ihtiyar,
Gölgelik dünyada, mesut, bahtiyar;
Olmadan hazalım, geçti ömrümüz.

Kırıldı şevkimiz, azaldı heves,
Tekliyor kalbimiz, daraldı kafes,
Amber kokusundan, ferah bir nefes;
Almadan hazalım, geçti ömrümüz.

Zihnimizi yorduk, basit işlere,
Uyumadan kaldık, saat beşlere,
Mavi hayallere, cennet düşlere;
Dalmadan hazalım, geçti ömrümüz.

Takvimden bihaber, şaşkınlık hâlâ,
Zaman küheylanı, koştur dört nala,
Elveda demeden, yapraklar dala;
Solmadan hazalım, geçti ömrümüz.

Alaca, elinde, güller bakındı,
Yıkıldı köprüler, yollar tıkanı,
Çok geç kaldın, çok geç, yıllar tükendi;
Gelmedin hazalım, geçti ömrümüz.

11.08.2024

Muhittin Alaca